

HET WEER

8°
4°

De regen blijft uit de lucht vallen. In de Ardennen gaat het sneeuwen.

32>

GASTCOLUMN

Noël Slangen overschouwt in zijn gastcolumn de politieke week.

Slangen

MOEDIGE DIPLOMATIE

Men mag Alexander De Croo (Open Vld) een tandeloze premier en een brokkenmakende partijleider vinden, maar op het internationaal toneel maakt hij keer op keer indruk. Bij het bezoek dat hij samen met Spaans premier Pedro Sanchez aan Israël en Gaza bracht, zagen we de moed en de duidelijkheid waaraan het de Europese stem te lang ontbrak. Het was een delicate evenwichtsoefening, waarbij het leed en de angst die de terreuraanval van Hamas in Israël aangericht heeft, op evenveel medeleven en steun kon rekenen als de verontwaardiging en bekommernis om de disproportionele en onmenselijke manier waarop vandaag de burgerbevolking van Gaza lijdt. Het was voorspelbaar dat in dit gepolariseerde conflict het optreden van het huidige en toekomstige voorzittersland van de Europese Unie veel zou losmaken.

In ons land hebben velen het gevoel dat De Croo en Sanchez nog hardere taal hadden moeten spreken. Bij de vragen en reacties die het debatprogramma 'De zevende dag' deze week over het conflict verzamelde, waren er honderden die het optreden van Israël op de korrel namen en slechts één die het optreden van Israël ondersteunde. Het aantal burgerdoden in Gaza, kinderen en zuigelingen inclusief, neemt dusdanig hallucinante proporties aan dat men dreigt te vergeten dat dit conflict startte met de gruwelijke en bloedige aanslagen van terreurgroep Hamas. Dat mag Benjamin Netanyahu op zijn conto schrijven.

Men mag De Croo een tandeloze premier en een brokkenmakende partijleider vinden, maar op het internationale toneel maakt hij keer op keer indruk

In Israël viel de duidelijke taal van De Croo en Sanchez slecht en ging men zelfs zo ver om het Europese optreden 'antisemitisch' te noemen en de ambassadeurs op het matje te roepen. Beschuldigingen van 'antisemitisme' zijn voor Israël een politieke dooddoener geworden. De prijs hiervoor wordt betaald door Joden overal ter wereld, die daadwerkelijk geconfronteerd worden met oplaaient antisemitisme.

Theo Francken (N-VA) miste deze week een kans om te zwijgen, toen hij zich in een interview met de Israëlische televisie aansloot bij de extreemste stemmen, en ons land en premier De Croo van antisemitisme beschuldigde. Zijn optreden was niet enkel een affront voor de Engelse taal, maar ook voor ons land, dat hij besmeurde alsof het een Brusselse bloembak was. N-VA-voorzitter Bart De Wever sprak zich nochtans al in gelijkaardige woorden als De Croo uit over de situatie in Gaza. Francken blijft de indruk wekken dat hij's morgens opstaat als rechts-extremist en vervolgens het nette pak van N-VA aantrekt. Wanneer de menselijke tol zo hoog is, moet ook de politiek haar klassieke tegenstellingen overstijgen. Met het optreden van De Croo en Sanchez was er nog eens een reden om trots te zijn als Belg en Europeaan.

BRANDWEERMAN RUKT UIT VOOR ONGEVAL

Hij stapt naar

Zaterdag, kwart voor zes 's avonds. De bieper van vrijwillig brandweerman Tom M. trilt. Er is een zwaar verkeersongeval gebeurd op de N9. Als hij met zijn ploeg ter plaatse arriveert, ziet hij twee verhakkelde wrakken. En dan zakt de grond onder zijn voeten weg: in één van de wagens zit zijn 21-jarige dochter Emma, die de klap niet overleefd heeft.

Op het Astrid-systeem, dat instaat voor de communicatie van de hulpdiensten, wordt zaterdag om 17.45 uur een oproep gelanceerd: 'WATW TW Chauffeur BR brand voertuig (klein) 9950 Lievegem (Waarschoot)'. Het is een reeks woorden en afkortingen die voor de gewone burger wartaal lijken, maar voor een brandweerman betekent het maar één ding: tijd voor actie.

Zo ook voor Tom M., in het dagelijkse leven arbeider bij Volvo Car Group, in zijn vrije tijd vrijwillig brandweerman in het Oost-Vlaamse Waarschoot (Lievegem). Als zijn bieper gaat, weet hij dankzij jarenlange ervaring blindelings wat te doen. Zijn autosleutels liggen altijd op dezelfde plek.

Collega's leidden Tom M. meteen weg. Ze reden samen terug naar de kazerne en werden vervangen door een ploeg van de Gentse brandweer

De auto staat stevast met de neus naar de straat op de oprit. Minder dan zes minuten later is hij in de brandweerkazerne – dat móet, als vrijwillige brandweerman. In de kazerne volgt dezelfde routine – brandwerende jas, helm, zuurstofmasker – en even later loeien de sirenes.

Al jaren berucht

Het enige wat Tom M. en zijn collega's op dat moment weten, is dat ze uitrukken voor een zwaar ongeval op de Hendrik Conscienceaan (N9), net voorbij het kruispunt met de Renning richting Eeklo. Het is nauwelijks twee kilometer verder en minder dan vier minuten later zijn ze ter plaatse. Ze weten dat die gewestweg, waar je 70 kilometer per uur mag rijden, al jaren berucht is voor zware ongevallen. Ondanks verkeerslichten, trajectcontroles en politieacties is enkele uren eerder in Maldegem op diezelfde N9 een ongeval gebeurd waarbij een driejarig kind levensgevaarlijk gewond is geraakt (zie

kader). De brandweerman in Waarschoot beseffen dat het ook dit keer niet bij wat blikshade zal blijven. Die weg, in de regen en de vroeg invallende duisternis, is ronduit gevaarlijk.

Dat blijkt ook wanneer Tom M. de twee nog rokende autowrakken ziet. Een BMW die in de richting van Gent reed, is om onduidelijke redenen van zijn rijvak afgeweken, de middenstrook overgestoken en dwars op de tegengestelde rijstrook blijven staan. Een Nissan die uit de andere richting kwam, kon de wagen niet ontwijken en is in volle vaart op de flank van het voertuig geknald. In de twee auto's samen zitten zes mensen. In de Nissan overleeft de bestuurder, een 39-jarige man uit Gent, de botsing niet. Een vrouw van 34 is in levensgevaar. De andere passagiers, een 21-jarige Gentenaar en een 78-jarige man uit Koksijde, moeten ook naar het ziekenhuis, maar komen er zonder al te groot fysiek leed van af. Dan stapt Tom M. in de richting van de BMW en stopt zijn wereld met draaien.

Zoontje van bijna 3

Op de passagiersstoel zit zijn dochter Emma. Ze is 21, moeder van een zoontje van bijna 3 jaar – op 22 december is Lewis jarig. «Ze had haar zaakjes goed op orde», zullen mensen uit Waarschoot een dag na het ongeval zeggen. Ze is pas een maand terug verhuisd naar Waarschoot, waar ze samen met haar vriend Jonas en haar zoontje uit een eerdere relatie aan de weg van het leven probeert te timmeren. Tot dan woonde ze, sinds de geboorte van Lewis, in Ham – helemaal in Limburg – bij haar moeder. Jonas zit naast haar achter het stuur. Hij wordt in levensgevaar naar het ziekenhuis gebracht – hij heeft een zwaar hersentrauma en ligt in een kunstmatige coma. De 22-jarige jongeman is ook bekend in de buurt. Op sociale media circuleerden gisteren verhalen over zijn roekeloze rijgedrag. «Ik heb zeker tien keer de politie gebeld voor zijn knalpotterreur en driftkunsten.» Een andere buurtbewoner bevestigt: «Hij reed alsof hij onaantastbaar was.» Het parket van Oost-Vlaanderen stelt een verkeers-

TRAUMAPSYCHOLOOG ERIK DE SOIR

«Het is het ergste wat je kan meemaken als brandweerman.» Dat zegt traumapsycholoog Erik De Soir, die zelf al 30 jaar bij de brandweer is, over het tragische ongeval in Waarschoot. «Plots ben je de hulpverlener voor je eigen gezin.»

«Je vertrekt nietsvermoedend op een interventie, om plots te ontdekken dat je eigen familie of vrienden slachtoffer zijn:

MAAR WEET NIET DAT ZIJN EIGEN DOCHTER (21) DAARBIJ OMKWAM

het wraken ziet Emma zitten.

De ergste nachtmerrie

Aan de brandweerkazerne van Waarschoot, waar Tom M. vrijwillig brandweerman is, hangen de vlaggen halfstok.
Foto's ID/Sammy Van Cauteren

Een vriendin van Emma legt bloemen neer op de plaats van het ongeval.

deskundige aan om de exacte omstandigheden van het ongeval te onderzoeken. De deskundige zal daarvoor ook de airbag-module van de BMW uitlezen, die talloze gegevens over de wagen bevat op het moment van de klap.

Gebroken en in shock

Maar dat weet Tom M. allemaal niet, als hij in de druilerige regen als versteend op het asfalt van de N9 staat. Plots is de routineklus veranderd in een persoonlijk drama.

«Het is de ergste nachtmerrie voor een brandweerman», vertelt een collega van Tom M. een dag later, na een lange nacht in de kazerne van Waarschoot. «Velen van ons hebben kinderen. Het is te gruwelijk voor woorden.» Zijn collega's hebben Tom M. zaterdagavond haast meteen weggeleid van het ongeval en zijn samen terug naar de kazerne gereden. Een ploeg van de Gentse brandweer is opgeroepen om hen te vervangen. In de loop van de avond druppelen nog meer vrijwillige brand-

weerlieden binnen om steun te bieden. Een dag later hangen de vlaggen aan de kazerne op het Brandweerplein halfstok, als stille getuigen van groot verdriet. Een

«Velen van ons hebben kinderen. Het is te gruwelijk voor woorden»

COLLEGA VAN TOM M.

team psychologen staat de brandweerman met Tom M. in hun midden, bij. De man is gebroken, zijn collega's zijn in shock. Tom M. is binnen de brandweerpost Waarschoot bijzonder geliefd en staat bekend voor zijn inzet, professionaliteit en correcte attitude. Sinds 2015 is hij ook vakbondsafgevaardigde bij het ACV. Maar sinds zaterdag telt dat niet meer. Nu is hij enkel een gebroken grootvader van een peuter en moet hij zijn kleinzoon later vertellen wie z'n moeder was. (DJG/JDG/BAH)

Jonas (22) en Emma (21, overleden)

Bestuurder (39, overleden), mannen van 21 en 78 jaar en vrouw van 34

«Hier is niemand tegen gewapend»

daar is niemand tegen gewapend», zegt De Soir. «Iedereen reageert daar anders op. Zo was ik ooit aan het lesgeven in een Limburgse kazerne, toen er een oproep binnenkwam. Net voor de kazerne was een zwaar ongeval met een wagen gebeurd, waarbij de vrouw van de brandweercommandant aan het stuur zat. Wel, die man leidde haar bevrijding uit de wagen, net omdat het zijn vrouw was. Voor anderen is het psychologisch ondraaglijk om daarmee geconfronteerd

te worden. Een job als brandweerman neemt je leven over. Je helpt continu anderen, tot het plots te dichtbij komt. Dan is het abrupt ontwaken.»

Besef komt later

«Plots staan we oog in oog met het rauwe verlies, het leed en dat onblusbaar verdriet. Plots moeten we een hulpverlener zijn binnen ons eigen gezin. Dat geldt zowel voor de brandweerman in kwestie als zijn collega's. Plots verdwijnt de anonimiteit van het slachtoffer en realiseren ze zich: 'Het had iemand van mijn gezin kunnen zijn'. Hoe dan ook zal er een enorm verwerkingsproces volgen, waarbij hij ook zijn collega's hard zal nodig hebben. Het besef dat je iemand verloren hebt komt pas veel later. Maar zo kort voor de feestdagen... Telkens de lichtjes en de kerstbomen in het straatbeeld verschijnen, zullen zij beseffen: 'Dit was de periode dat we onze dochter verloren zijn'. De feestdagen zullen nooit meer hetzelfde zijn.» (DJG)

teit van het slachtoffer en realiseren ze zich: 'Het had iemand van mijn gezin kunnen zijn'. Hoe dan ook zal er een enorm verwerkingsproces volgen, waarbij hij ook zijn collega's hard zal nodig hebben. Het besef dat je iemand verloren hebt komt pas veel later. Maar zo kort voor de feestdagen... Telkens de lichtjes en de kerstbomen in het straatbeeld verschijnen, zullen zij beseffen: 'Dit was de periode dat we onze dochter verloren zijn'. De feestdagen zullen nooit meer hetzelfde zijn.» (DJG)

Op zelfde weg gebeurde kort voordien nóg ongeval waarbij kleuter (3) levensgevaarlijk gewond raakte

Bij een ander zwaar verkeersongeval op de N9 is zaterdag enkele uren eerder een driejarig kind levensgevaarlijk gewond geraakt. Het ongeval gebeurde iets na 15 uur in Maldegem. De 53-jarige bestuurder van een personenwagen zou in slaap gevallen zijn en tegen een geparkeerde vrachtwagen zijn gereden. Hij liep lichte verwondingen op, zijn 3-jarige pluszoon, die reglementair was vastgegespt achterin, raakte levensgevaarlijk gewond en werd overgebracht naar het UZ in Gent. Op camera is te zien hoe de bestuurder van zijn rijbaan afwijkt. Hij legde een negatieve alcohol- en drugstest af. (BAH)